

Arrest

nr. 153 239 van 24 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 16 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERBEKE, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 september 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 10 maart 2015 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.09.2014 werd ingediend door:

Naam: B., S.
Nationaliteit: Guinee
Geboortedatum: 20.01.1987
Geboorteplaats: Conakry
Identificatienummer in het Rijksregister : xxxxxxxxxxxxxx
Verblijvende te (...)
om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene diende een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in op 17.09.2014 als bloedverwant in opgaande lijn van haar zoon, B. M. B. (RR 120205153-39).

Het verblijfsrecht van het kind in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd zelf geweigerd. Hierdoor kan betrokkene, zoals bepaald in artikel 40 bis §2, 1° (echtg.) van de wet van 15.12.1980, zich niet bij hem voegen. Het verblijfsrecht van de betrokkene kan bijgevolg ook niet toegestaan worden. Haar aanvraag is eigenlijk zonder voorwerp geworden

Overeenkomstig artikel 7 eerste alinea 2° van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten aangezien zij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien het verblijf van meer dan 3 maanden als bloedverwante in opgaande lijn aangevraagd op 17.09.2014 haar geweigerd werd en dat zij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond.“

1.3. Uit schrijven van de dienst vreemdelingenzaken alsook uit de mondelinge mededeling ter terechtzitting van de verzoekende partij blijkt dat de verzoekende partij een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend op 17 juli 2015 die op 12 augustus 2015 in overweging werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2. Over de gevolgen van de in punt 1 bedoelde herhaalde asielaanvraag die in overweging werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten

2.1. Op 17 juli 2015 neemt de commissaris-generaal de asielaanvraag ingediend op 4 maart 2015 in overweging. Op heden heeft de verzoekende partij een lopende asielaanvraag bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit wordt ook ter terechtzitting door de verwerende partij niet ontkend. Overeenkomstig artikel 74, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft de verzoekende partij recht op een attest van immatriculatie in afwachting van een beslissing ten gronde. Zij kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Dit betekent dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ingevolge de in overwegingname van de herhaalde asielaanvraag en het hieruit voortvloeiend tijdelijk verblijfsrecht minstens als impliciet ingetrokken moet worden beschouwd (RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c) en RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)).

Het is evenwel aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig gegeven werd of niet.

De Raad merkt op dat deze herhaalde asielaanvraag ofwel zal worden ingewilligd, in welk geval de verzoekende partij een definitief verblijfsrecht krijgt, ofwel zal worden afgewezen. In het tweede geval voorziet de Vreemdelingenwet in artikel 52/3, § 1 dat de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten moet afgeven. Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

Uit lezing van het verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt dat verzoekende partij gans haar kritiek gericht is tegen het voorgehouden illegaal verblijf nu haar betoog erop neerkomt dat de maximale

toegelaten termijn van kort verblijf nooit werd overschreden, en dus meer bepaald tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Zij voert geen enkel middel aan tegen de beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden dat gestoeld is op de vaststelling dat verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald haar minderjarige Nederlandse zoon. Voor de volledigheid wijst de Raad erop dat het beroep inzake de weigering van verblijf van meer dan drie maanden van haar minderjarige zoon verworpen werd. Bij gebrek aan enig middel gericht tegen de beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient het beroep hiertegen verworpen te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 maart 2015, wordt vernietigd.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring aangaande de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 10 maart 2015 wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER